

[Kirkegaard.]

hovedparten af de beløb, der hidtil er udskrevet som amtskommunal grundskyld, overtages af sognekommunerne, som derefter træffer bestemmelse om delingsforholdet mellem indkomst- og ejendomsskat.

Uoverensstemmelser mellem sogneråd og amtsråd om dette delingsforhold skal kunne indankes for en klageinstans bestående af en repræsentant for sognerådsforeningen, en repræsentant for Foreningen af Bymæssige Bebyggelser samt en repræsentant for indenrigsministeriet.

Partiet foreslår dernæst, at staten overtager kommunernes direkte udgifter til folkepension. Herved aflastes kommunerne for byrder af omtrent samme størrelse som de udgifter, de overtager fra amterne, og de kommuner lettes mest, som har de højeste skatter.“

Det var mit partis synspunkter, og jeg er ganske i overensstemmelse dermed. Jeg kan gentage, hvad jeg sagde til at begynde med: i de synspunkter er der perspektiver for den ungdom, som skal afløse den ældre generation inden for landbruget. De synspunkter, som det ærede medlem hr. Thisted Knudsen og det ærede medlem hr. H. C. Toft giver udtryk for, er gammelmandssynspunkter eller i hvert fald synspunkter til fordel for den ældre generation, og det mener jeg da i den givne situation er forkert.

Jeg skal derfor slutte med at anbefale tingets medlemmer at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af mindretallet.

Herluf Rasmussen: Selv om socialistisk folkeparti som udtrykt i vor mindretalsbetænkning ikke mener at kunne tage ansvaret for det foreliggende lovkompleks under ét, er der dog visse af de nu foreslåede ændringer, som vi må anse for forbedringer i forhold til de oprindelige lovforslag, og som vi må støtte for det tilfælde — jeg understreger: for det tilfælde — at det foreliggende kompleks af lovforslag skulle blive vedtaget. Vi kan ikke støtte nogle af de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag.

Hvad angår amtsskattelovforslaget, kan

vi naturligvis tiltræde tilføjelsen til § 1 angående sømandsskatten og paragraffens redaktionelle ændring, og vi er endvidere enige i, at stk. 2 i § 2 er overflødig og kan udgå.

Hvad angår lovforslaget om de kommunale ejendomsskatter, må vi beklage, at det ikke har været muligt at opretholde den tilsigtede nivellering af promillerne, men vi bøjer os for de fremførte argumenter og må anse udvidelsen af spillerummet for nødvendig under de rådende forhold. Ligeledes må det anses for en forbedring, at kommunerne får lejlighed til at fastlægge deres udskrivning, før endelig besked fra amtet kan foreligge.

På det foreliggende grundlag må vi endvidere stemme for de af den højtærede indenrigsminister foreslåede tilføjelser om en dækningsafgift bl. a. for erhvervsjendomme og om en tillægsgrundskyld for de ejendomsbesiddere, der ikke skal svare personlig kommuneskat til den kommune, hvor ejendommen ligger.

Som lovforslagene nu fremtræder, er de i pressen — jeg tror, det var i dagbladet Politiken — blevet betegnet som et resultat af et trekantet forlig, nemlig et forlig mellem det radikale venstre, socialdemokratiet og det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Det er egentlig lidt vanskeligt at få øje på, hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen har opnået ved forliget, men vitsen betegner særdeles godt, synes jeg, de vanskeligheder, der har været forbundet med at nå så langt, som resultatet nu viser man er kommet. Det ærede medlem hr. Holger Eriksens ord ved første behandling af disse lovforslag om gaven til landbruget klinger endnu som sød musik i mine øren, selv om tonen — det må jeg erkende — nu langsomt klinger ud.

Hovedvirkningen af disse lovforslag var og skulle være støtte til visse landmænd, men den er efter min opfattelse ikke en vel gennemtænkt støtte til landbruget som et af vore vigtigste erhverv. Den falder ikke først og fremmest, hvor der er et erhvervmæssigt behov; den daler, for at tale med Shakespeare, „som den milde regn fra himlen ned på dem, der er til stede“. Denne nådesakt kan efter beregninger takseres til et sted mellem 500 mill. kr. og 1 milliard. Landbruget har ikke brug for nåde, men for rationelle foranstaltninger til overvin-